ارزیابی طراحی شهری در قالب ضوابط و مقررات شهرسازی با تاکید بر سیما و منظر شهری

ایرج قادری مطلق*[1]، یوسف بهرامی[2]
1- دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه علوم تحقیقات تهران
mail: bayan_iraj@yahoo.com
2- کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، تهران
mail: bahrami.2009@gmail.com

چکیده
امروزه متناسب با توسعه شهرنشینی و گرایش بیشتر مردم به شهرگرایی،قوانین و مقررات در انسجام بخشی، فضای شهری در جهت بهبود در نظام برنامه ریزی شهری جایگاه بیشتری در اصول منتظم به شهر پیدا کرده است. به تبع توسعه و رشد کالبدی و فیزیکی شهرها مسائلی در فضای شهری به وجود آمده است که نیازمند یک اصول از قبل تعریف شده که مبتنی بر جایگاه تفکر و عقلانیت برامده از اندیشه و دگراندیشی بوده است که حاصل خرد جمعی است که اهداف آن تامین آسایش و آرامش شهرمندان است. امروزه دانش طراحی شهری خود را فقط معتقد و پایبند به اصول و قوانین نمی داند که تنها در بر گیرنده نیازهای زیبا شناختی باشد؛ بلکه پاسخ به تمامی نیاز های مادی، روحی و روانی با تاکید بر تمام مقیاس و سلسله مراتب تصمیم سازی و تصمیم گیری در نظام برنامه ریزی شهری می داند که این برامده است از مقررات شهرسازی است که در راستای انسجام بخشی - کارآمدی و ارتقاء زندگی شهروندان و ایجاد تعادل و توازن در فضای سکونتی و فعالیت بوده است

واژه‌هاي كليدي: قوانین و مقررات شهری، برنامه ریزی شهری، طراحی شهری، فضای شهری.

1- مقدمه
شهر به مثابه نخستین شکل تمدن در مرکز تقدس، قدرت و ثروت همواره مفهوم آرمانی و مقدس را به همراه داشته است شهرکانون اصلی همه میراث های فرهنگی و عواطف و احسسات بشری است. شهر و زندگی شهری در ایران در توالی و ادامه پیدایش تمدن شهری، فراز و نشیب های زیادی را طی کرده است ولی سرعت گیری شهر نشینی- رشد جمعیت و تعدادی شهرهای ایران پدید ه ایست چشمگیر و انکارناپذیر، زیرا شهرها به تبعیت از نقش و موقعیت جدید ی که پیدا کرده اند. اشکال تازه ای از زندگی اجتماعی و ساختار کالبدی را برخود و فضای پیرامونی خویش تحمیل می کنند که اثرات انها را در مظاهر حیات شهر های ایران بوضوح می توان دید [1].

براساس سرشماری عمومی نفوس و مسکن سال 1390 که جمعیت ایران بالغ بر 75 میلیون نفر می باشد. میزان شهر نشینی کشور به رقم 71/04 درصد رسیده و تعداد شهر های کشور که دارای شهرداری بوده اند 1331 شهر می باشد. به سبب چنین افزایشی در جمعیت شهر نشینی و تعداد شهر ها جایگاه قوانین و ضوابط شهرسازی در جهت افزایش شاخص های شهروند مداری اهمیت روز افزون پیدا می کند.